

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 6. Faciendæ ne sunt aliquæ interrogationes divitibus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

152 TRACTATUS VI.

Quæst. 6. Faciendæ ne sunt aliquæ interrogations dvitibus?

Resp. Interrogari debent in primis circa duo eleemosynæ præcepta, quæ à paucis obser-vantur. Alterum consistit in superfluo, quod erogari debet in pauperes, ut ait Apostolus:

ad Timo. th. cap. 6. v. 17. Dvitibus hujus sæculi præcipe, non sublime sapere, neque sperare in incerto dvitiarum;

sed in Deo vivo, qui præstat nobis omnia abundè: bene agere, drites fieri in bonis operibus, facile tribuere, communicare, the-zaurizare sibi fundamentum bonum in futu-rum, ut apprehendant vitam æternam. Idem præcipit Dominus noster Jesus-Christus in

Luc. cap. 11. Evangelio, dum ait: *Quod supereft, date eleemosynam.*

Alterum præceptum obligat, ut largiamur etiam ex iis ipsis, quæ aliquo modo ad statum nostrum necessaria sunt, quando videmus pau-peres in extrema necessitate, ut communiter asserunt sancti Patres; sanctus Basilius in Homilia de drite ait: *Quod dives iste damna-tus est, quia nesciebat, se ex præcepto teneri superflua distribuere in pauperes.*

S. Th. 2. 2. q. 32. art. 5. in corp. Et Divus Thomas ait: *Sic ergo dare ele-e-mosynam de superfluo est in præcepto, & dare eleemosynam ei, qui est in extrema necessita-te: alias autem eleemosynas dare est in con-silio.*

Et idem Doctor explicans quandonam obli-gat præceptum de eleemosyna, sic docet: *Obligat præceptum de eleemosynis faciendis, sent. dist. 15. quando apparent signa probabilia extrema ne-cessitatis futura, nisi ei subveniatur, ut cùm q. 2. art. 1. q. 4. ad 4. aliquis videt alios impotentes vel pigros ad subveniendum, & pauperem indigentem cibo & potu & aliis vita necessariis: non enim expectanda est ultima necessitas. Qui habue-*

rit substantiam hujus mundi , & viderit
fratrem suum necessitatem habere , & clau-
serit viscera sua ab eo , quomodo charitas Dei
manet in eo ?

Quæst. 7. Quid agere debet Confessarius
cum iis , qui versantur in aliqua proxima pec-
cati mortalis occasione , & asserunt fieri non
posse , ut illam dimittant ?

Resp. Debet primò illis exponere , quod
dum agitur de salute , omnia tentanda sunt ,
omnia sunt suscipienda , nihil omittendum :
tum enim Evangelium obligat , ut ab iis etiam
rebus , quæ maximè necessariæ videntur , rece-
damus , cum in sensu morali dicit : Si oculus Matth. cap. 22.
dexter scandalizat te , erue eum , & projice 17. v. 22.
abs te : expedit enim tibi , ut pereat unum
membrorum tuorum , quam totum Corpus
tuum mittatur in gehennam ; & si dextera
manus tua scandalizat te , abscinde eam , &
projice abs te . Quin etiam ipsa despicienda
vita est , ut salus æterna comparetur ; quare si
pœnitens velit æternam mortem effugere , om-
nia forti & generoso animo dissolvenda sint
vincula , licet aliquo modo videantur necessa-
ria , ut animæ salutem assequatur , cuius pre-
mium æstimari nequit .

Ita sanctus Joannes Chrysostomus explicat
hunc Evangelii locum , dum ait : Etsi tan- s. Joan. Chrys.
tum aliquem diligas , ut eo dextri oculi utaris lost. Homil.
vice : aut ita tibi quæbiam esse utilèm putas , 17. in Matth.
ut eum dextra manus habeas loco : & hi ta-
men anima tua fortassis incommodent , etian.
istos à te abscinde , & quidem vim sermonis
observa : non enim dixit : à talium societate
discede ; sed maximam separationem indicans .
erue , ac projice abs te .

Ostendendum etiam est huic pœnitenti
quod si dimittenda foret hæc occasio ad obstat